

**Bilaga 1** till kommunfullmäktiges protokoll 2014-05-05 § 2

**Svar på interpellation (2014:3) av Jan Valeskog (S) om hur staden ser på rektorernas roll och funktion på stadens skolor**

Jan Valeskog (S) har ställt följande frågor till mig:

1. Delar borgarrådet uppfattningen att lönepolitiken gentemot stadens lärare de senaste åren har fungerat otillfredsställande?
2. Anser borgarrådet att rektorerna på Stockholms skolor, inte minst i utsatta områden, skall kunna använda löneinstrumentet utifrån skolans ekonomiska förutsättningar, i samband med rekrytering eller bibehållande av duktiga lärare?
3. Anser borgarrådet att det är ett problem, att fortfarande har ett stort antal skolor inte tillsatt karriärtjänster?
4. Hur skall staden, mot bakgrund av förestående pensionsavgångar, klara av att rekrytera ett väldigt stort antal nya kompetenta rektorer, som också kan få bra förutsättningar att fungera som framgångsrika arbetsledare på skolorna?

**I första frågan undrar Jan Valeskog om jag delar uppfattningen att lönepolitiken gentemot stadens lärare de senaste åren fungerat otillfredsställande?**

Nej, det tycker jag inte. Under många år har Sveriges kommuner underlåtit att höja lärarlönerna i tillräcklig utsträckning, vilket är en stark bidragande orsak till yrkets låga status och bristande attraktivitet. Vi har därför alla en skuld att betala.

Lärarlönerna ökar nu också i snabbare takt än för samtliga andra större yrkesgrupper på arbetsmarknaden, och totalt sett har de ökat med 8 miljarder jämfört med bara för två år sedan. Det motsvarar en genomsnittlig ökning med 2 000 kronor mer i lönekuvertet varje månad. Det är naturligtvis mycket positivt. Men lärarlönerna måste fortsätta uppåt.

I Stockholms stad prioriterar vi höjda lärarlöner och på tre år har vi höjt lärarlönerna med omkring 11 procent (2012-2014). Tack vare detta ligger nu medianlönen för en lågstadielärare i Stockholms stad på över 31 000 kronor i månaden, för en högstadielärare på ca 32 500 kronor i månaden och för en gymnasielärare på ca 34 000 kronor i månaden. I Stockholm är medianlönen för lärare nu omkring 2 000 kronor högre än rikets genomsnitt. Det är bra att lönerna är på väg uppåt, men vi är långt ifrån klara.

Om Jan Valeskog vill titta på kommuner där lönepolitiken är otillfredsställande borde han vända sig till sina partikollegor. I de kommuner där Socialdemokraterna styr tjänar lärarna i genomsnitt 500 kronor mindre i månaden än i de kommuner där Alliansen styr. Istället för att bara prata om alla satsningarna man ska göra, vilket Socialdemokraterna är mästare på, så genomför vi dem istället. Resultatet är tydligt. Politik gör skillnad.

**I fråga 2 undrar Jan Valeskog om jag anser att rektorerna på Stockholms skolor, inte minst i utsatta områden, skall kunna använda löneinstrumentet utifrån skolans ekonomiska förutsättningar, i samband med rekrytering eller bibehållande av duktiga lärare?**

Ja, det anser jag. Precis därför finns även denna möjlighet för rektorerna på de skolor som har störst utmaningar.

Av samma anledning har vi också i Stockholm särskilt riktat regeringens satsning på karriärtjänster till skolor i utsatta områden. Följaktligen har skolorna i ytterstaden kunnat rekrytera många förstelärare.

Att regeringen nu har öronmärkt extra resurser för ännu fler karriärtjänster i utanförskapsområden är välkommet. När satsningen på karriärtjänster är fullt utbyggd – och totalt omkring 800 förstelärare och ett 30-tal lektorer kommer att vara anställda i stadens skolor – kommer några av skolorna i Rinkeby och Tensta att ha så mycket som omkring 8 till 10 förstelärare anställda. Det kommer att göra skillnad.

**I fråga 3 undrar Jan Valeskog om jag anser att det är ett problem att ett stort antal skolor inte tillsatt karriärtjänster?**

Att inte alla skolor ännu har tillsatt någon karriärtjänst efter den första tilldelningen, då Stockholms stad fick drygt 200 tjänster, är inte så konstigt. Särskilt då vi, som sagt, riktade satsningen mot de skolor som har de största behoven. När satsningen nu i höst byggs ut kraftigt, och omfattar drygt 800 tjänster, kommer samtliga skolor att ha förstelärare anställda.

**I fråga 4 undrar Jan Valeskog hur staden, mot bakgrund av förestående pensionsavgångar, ska klara av att rekrytera ett väldigt stort antal nya kompetenta rektorer, som också kan få bra förutsättningar att fungera som framgångsrika arbetsledare på skolorna?**

För att klara av att rekrytera alla de nya lärare och rektorer som vi behöver de kommande åren krävs en mängd åtgärder. Staden är idag en populär och attraktiv arbetsgivare för både lärare och skolledare, och hela 9 av 10 av lärarstudenterna i länet ser staden som en attraktiv arbetsgivare. Det måste vi fortsätta att vara. Vi kommer därför i Stockholm att fortsätta satsningen på att höja lönerna, öka möjligheterna till att göra karriär och arbeta stenhårt för att förbättra arbetsmiljön i skolan.

Lönerna ska vara så attraktiva att både fler vill bli skolledare och att fler vill förbli det. Att ha Sveriges svåraste chefsjobb ska synas i plånboken. Annars kommer vi aldrig lyckas få fler att vilja bli skolledare. Annars kommer vi aldrig kunna hålla kvar de skickliga rektorer vi har idag.

Skolledare måste också få möjlighet att vara pedagogiska ledare. Därför måste det administrativa stödet till rektorer och lärare stärkas och utvecklas, samtidigt som vi tar bort eller förenklar de administrativa uppgifter som går. Det handlar även om att frigöra tid för skolledarna att delta på vidareutbildningar såsom det statliga rektorslyftet eller det chefsprogram som vi har i Stockholm.

Vi har ingen lätt uppgift framför oss. Men jag är övertygad om att vi kommer att klara av den.

Stockholm den 29 april 2014

Lotta Edholm